

A II. Rákóczi Ferenc Általános Gimnázium 1967-ben érettségizett IV.A osztályának rövid története és megemlékezés a nemrég elhunyt osztálytársainkról

A Budapesti Királyi Egyetemi Katolikus Gimnázium, a Mátyás Király Reálgyimnázium és az Érseki Katolikus Gimnázium jogutódjaként 1946-ban létrejött Állami Egyetemi Gimnázium, majd az 1949/50-es tanévtől BUDAPESTI II.KERÜLETI ÁLLAMI RÁKÓCZI FERENC ÁLTALÁNOS GIMNÁZIUM 1960-tól működik a II.ker. Keleti Károly u-i épületben.

1963-ban, a mi osztályunk volt az első „vegyes” összetételű (fiú-lány) osztály, méghozzá mindjárt 48-as létszámmal (23 lány és 25 fiú) . Angol tagozatos osztály voltunk, heti 8 angol órával. Drága kedves Szögi Ferenc tanár úrnak azt hiszem nagyon sokunk hálás köszönettel tartozik, hisz későbbi pályánkon (egyetemi tanulmányaink során, majd a munkánkban) óriási előny volt a megalapozott angol tudásunk. A mérnöki-kutatói-újságírói-külföldi stb. területen (de még sok más pályát is felsorolhatnánk), az angol nyelvtudás nélkülözhetetlen volt a számunkra. Szögi tanár úr szinte állandóan beszéltetett minket, és nem a nyelvtani szabályok bemagolása, hanem a beszédképesség fejlesztése volt a fő célja, ami sokunknál azt hiszem, nagyon nagy segítség volt, amikor először kerültünk ki külföldre, és könnyedén meg mertünk szólalni...

Szerdahelyi Andor tanította a matematikát. COX valami hihetetlen képességgel rendelkezett a figyelem fenntartásának terén, a száraz és nehéz matek anyagot elképesztően jó humorral, csodálatos kapcsolatteremtő adottsággal adta le, egyszerűen nem lehetett unatkozni az óráin. Elmondhatom, hogy mindannyian nagyon szerettük őt is.

Ballenegger Zsuzsa volt az első osztályfőnökünk (aki az oroszot tanította), ő a maga szerény, egyszerű, de következetes stílusában sokat segített, az egyébként nem túlságosan szeretett orosz nyelv elsajátításában. Ő sajnos megbetegedett és ekkor kezdődött az osztály „kálváriá”-ja: egymást követték a helyettes osztályfőnökök: Nyerges Pál (földrajz), Kerékgyártó Imre (ig. és magyar nyelv), egy ideig COX is osztályfőnökünk volt,.....Negyedikben a fiatal Simon Zsuzsa (orosz), majd Tamásiné dr. Philipp Ilona (történelem) vezette az osztályt.

Külön érdekessége volt az osztályunknak, hogy sokan voltunk olyanok, akik már az általános iskola első osztályától (1955-56-tól) kezdve együtt jártunk (főként az Áldás u. iskolából ill. az Ady Endre 12 évfolyamos Iskola és Zirzen Janka Tanítónőképzőből). Ez utóbbit 1994-ben kapta vissza az alapító Orsolyita Rend, és ekkortól kezdve működik Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnáziumként.

Osztályunkból mindenki kivétel nélkül felvételt nyert valamilyen felsőfokú oktatási intézménybe, többen kerültek orvosi, műszaki, természettudományi, jogi, bölcsész, stb. területre, és sokan dolgoztak, ill. még ma is dolgoznak külföldön. Külön fejezet lenne az

osztály történetének feldolgozásában az, hogy ki milyen felsőfokú végzettséget szerzett és milyen pályára került. Regényes életrajzok kerekednének ki, nem is beszélve a családalapításokról, a gyermekek, unokák számáról.

Osztályunk – hála a „rendithetetlen szervezőképességű mag”-nak, (elsősorban Polinszky Gábor, Berényi Ildikó, Rozsnyai Gábor és Kovácshegyi Pál nevét kell megemlítenünk), minden 5. évben rendszeresen megtartotta a találkozót, amelyen átlagban kb. 25 fő vett részt. Sokan külföldre mentek dolgozni, akiket ritkán láttunk, de vannak olyanok is, akik kifejezetten a találkozókra hazajöttek (pl. Romhányi Tibor, Bite Pál, stb.) Bizony ketten már korán elhunytak, illetve nem jelentkeztek...néhányan vannak akikről ma sem tudunk szinte semmit. Az osztálytalálkozót – tekintettel arra, hogy sokan az osztályból II.kerületi (rózsadombi) lakos maradt, a környéken lévő éttermekben tartottuk (Lugas, Városmajor, Pénzügyőr,.....stb.) Ezeken a találkozók mindig nagyon jó hangulatban teltek, – érezve az összetartozás láthatatlan erejét, felidézve a gimnáziumi évek sok-sok jókedvű emlékét.

Külön említést érdemel, hogy – ugyancsak hála Polinszky Gábor és segítői áldozatos munkájának – egyedül a mi osztályunknak van saját külön honlapja, amely most már a COX honlapról is elérhető. Szeretnénk az 50. évi érettségi találkozóra teljes mértékben felfrissíteni a 2007 óta működő honlapunkat, amelyen megtalálható az érettségi tabló, úgy, hogy rákattintva az egyes osztálytagok fényképére, előhívhatóak az osztálytárs személyi adatai és egyéb információk is); 12 részes (több száz fényképet tartalmazó) fotogaléria, a 7 videofelvételt bemutató videotéka, és végül a vendégkönyv, amely a mai nappal bezárólag 156 bejegyzést tartalmaz, ami arról az egészen egyedülálló kapcsolatról tanúskodik, ami az osztályban is jól működött (pl. sokunknak külön beceneve volt és van...stb.stb.).

Tehát a legfontosabb, amit elmondhatunk, hogy az osztály (legalábbis kb. a fele) mind a mai napig igazi közösséget alkot, ha nem is beszél mindenki naponta egymással, de a régi szorosabb kapcsolatok fennmaradtak, tudunk egymásról, követjük egymás életének eseményeit, többen vannak, akik állandó segítőként voltak-vannak jelen egymás életében, stb.

Végezetül szeretnék megemlékezni két olyan osztálytársunkról, akik az elmúlt év során – váratlanul távoztak el az élők sorából és nagyon fájdalmas emlékként él szívünkben az alakjuk.

Vadas Ferenc okl. erdőmérnök 2015. aug.26-án, nagyon hirtelen – szívelégtelenség következtében leszédült a kerékpárról és olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy azonnal meghalt. Feri a legcsendesebb, legjobban visszahúzódó fiúk közé tartozott, ráadásul jó magas termete miatt mindig az utolsó padban ült. Ritkán szólalt meg, de akkor nagyon velős mondanivalója volt, mindenkinek szívesen segített. Személyes beszélgetések során viszont eleredt a nyelve és szinte egymásba értek a gondolatai, olyan sok mindent akart egyszerre elmondani. Emléke örökké él a szívünkben, és bár a temetésén senki sem volt jelen az osztályból (mivel felesége nem tudott minket értesíteni), most azt tervezzük, hogy április

hónap folyamán meglátogatjuk a sírját, az emlékfáját és kedves családját. Reméljük jónéhányan el fognak jönni majd erre a „mini osztálytalálkozóra”.

Bite Pali 2016. február 12-én hunyt el, ő is váratlanul távozott, bár tudott volt, hogy bizonyos mértékig beteg (emlékezetkieséssel küszködött), de a kórházba már kómás állapotban került be és alig egy hét leforgása után – mint kiderült, tüdőembólia következtében halt meg. Pliról azt kell elmondanunk, hogy valami hihetetlen emlékező tehetséggel rendelkezett, ő maga mondta el nekem a Buday L. utaci lakásunk előszobájában – világosan emlékszem rá – hogy ő lefényképezi az agyában az olvasottakat, és fejből meg tudja mondani, hogy milyen adat melyik könyvben, melyik oldalon és ott is melyik sorban található meg. Matematikából szerintem a legjobb volt az osztályban, és mindenkinek nagyon sokat segített. Ő is szerény, visszahúzó személyiség volt, nem volt sok barátja, de mi – Újhelyi Tamás alias Münzerrel együtt nagyon szoros baráti kapcsolatban voltunk: együtt jártuk be az Északi Középhegységet (a Mátrától Zemplénig) 3 hetes sátoros túrán 1996 nyarán és az érettségire is együtt készültünk a mi balatonszéplaki családi nyaralónkban. Amikor Pali Bécsbe költözött, sokunknak állandó vendége volt a bérelt lakásában, ami nagy segítséget jelentett az átutazóban arra járóknak, nem szólva a rendszeres kapcsolattartásról.

Kedves Rákóczis Öregdiákok!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és tisztelettel kérem, hogy egyperces néma felállással adózzunk osztályunk nemrég és korábban már elhunyt tagjainak emlékének (sajnos már 6-an távoztak el eddig tőlünk.)

Budapest, 2016.március 30.

dr.Bozsai Gábor